

<http://www.luju.ro/virusologul-care-arunca-in-aer-carantina-totala-directorul-institutului-de-virologie-din-bonn-infirma-strategia-panicarda-de-a-inchide-tari-intregi-am-prieteni-care-se-intreaba-da-ca-vor-mai-avea-un-loc-de-munca-sau-isi-vor-mai-putea-plati-chiria-gasesc-ac>

VIRUSOLOGUL CARE ARUNCA IN AER CARANTINA TOTALA – Directorul Institutului de Virologie din Bonn infirma strategia panicarda de a inchide tari intregi: „Am prieteni care se intreaba daca vor mai avea un loc de munca sau isi vor mai putea plati chiria. Gasesc aceste masuri ca fiind drastice... O metoda foarte buna a fost a Coreei: nu au inchis toata tara, ci au urmarit contactele si acolo au testat si carantinat... Suedia e curajoasa in comparatie cu masurile drastice luate de alte tari” (Video)

Scris de V.B. | Data: 07.04.2020 18:46

Lupta impotriva coronavirusului poate fi dusa si fara impunerea unei carantine nationale, care sa sufoce economia. Este cea mai importanta idee ce se desprinde din luarea de pozitie a **cercetatorului Hendrik Streeck (foto)**, directorul Institutului de Virologie si Cercetare HIV de la Universitatea din Bonn.

Intr-un interviu acordat marti, 31 martie 2020, pentru televiziunea de stat ZDF din Germania, virusologul Streeck a dat ca exemplu de bune practici Suedia, tara care nu s-a napustit sa inchida mii de afaceri, ci doar le-a recomandat oamenilor sa respecte regulile de igiena si sa pastreze distanta optima.

Alt exemplu de bune practici dat de Hendrik Streeck este Coreea de Sud, tara care testeaza masiv, dar nu haotic, ci doar in zonele de deplasare ale persoanelor suspecte sau confirmate cu coronavirus.

In rest, profesorul universitar a relatat despre rezultatele unei cercetari efectuate de catre propria echipa: prelevand mostre dintr-o casa in care locuiau oameni confirmati cu SARS-Cov-2, cercetatorii nu au gasit virusi vii in niciunul dintre cazuri (ci doar virusi morti), ceea ce i-a facut sa concluzioneze ca transmiterea coronavirusului se face in principal prin interactiuni umane, iar nu neaparat prin atingerea unor obiecte unde virusul se afla deja de ceva vreme.

Precizam ca doctorul Streeck nu este primul om de stiinta german care pune la indoiala eficacitatea carantinei generale. De exemplu, Karin Molling (fost director al Institutului de virologie medicala de la Universitatea din Zurich) a propus ca tinerilor sa le fie permise contactele sociale, astfel incat sa isi creeze o imunitate naturala ([click aici pentru a citi](#)).

Prezentam interviul, asa cum a fost tradus si subtitrat de catre pictorul Paul Hitter (vezi video):

„Reporter: Domnule Streeck, acest studiu pe care il realizati si despre care spuneti ca trebuia facut mult mai devreme – despre ce este vorba mai exact in acest studiu? Sustineti ca sunteti omul de stiinta care a vazut cele mai multe cazuri de Covid-19 in aceasta tara. Ce ati vazut in aceasta situatie, de fapt? Care este tabloul simptomatic al bolii? Cat de in serios trebuie sa luam aceasta boala? Si, pe de alta parte, cat de relaxati vom deveni la un moment dat in aceasta privinta? Pentru ca pur si simplu va trebui sa invatam sa traim cu aceasta boala. Nu va face niciun bine sa cufundam oamenii de dimineata pana seara in panica.

***Hendrik Streeck:** Acest studiu a inceput datorita rugamintii celor de la Oficiul de sanatate din Heinsberg, de a prelua pentru o perioada de timp diagnosticarea. Practic, sa constatam daca intr-un anumit caz exista o infectare cu Covid-19 sau nu. In acea seara, m-am intalnit cu un bun prieten care este medic internist in clinica din Heinsberg. Am stat impreuna si ne-am gandit ca de fapt avem o oportunitate de a intelege mai bine aceasta boala. Apoi, chiar in cursul noptii, am citit studiile disponibile si chestiunile de etica medicala. In ziua urmatoare, am plecat impreuna cu cei de la Institutul de Igiena din Bonn, inspre oraselul Gangelt, cu doctorul Ricarda Schmithausen (directoarea laboratorului de microbiologie din Universitatea de Medicina din Bonn), colaborand strans, de asemenea, cu conducerea din Heisenberg, cu prefectul Pusch, si efectiv am mers din casa in casa.*

Acesta a fost primul studiu diferit de cel la care lucram acum, dar in acea prima incercare am mers din casa in casa si am intrebat oamenii daca si ce simptome au. I-am intrebat cum cred ca s-ar fi putut infecta, ce alte boli mai au si ce tratamente urmeaza pentru boli pre-existente, dar am luat si probe, precum si analize de sange. In acelasi timp, am luat probe si din mediul inconjurator. Am testat daca virusul se afla pe soneria de la usa, in aer, in WC, pe suprafata telefonului mobil, pe telecomanda, ba chiar am luat probe de pe pisicile de apartament. Efectiv am mers din casa in casa timp de mai multe zile si am vorbit cu oamenii, luand si aceste probe.

Rezultatul acestor cercetari (I-am dat deja si in presa) este ca aproape toti oamenii infectati s-au plans de pierderea gustului si a mirosului. Aceasta afectare a simturilor dureaza cateva zile, apoi ele revin la normal. Deci nu este de lunga durata. Dar iata: acest simptom este un simptom nou descoperit cu ocazia acestui studiu.

***Reporter:** Si spuneti ca acest simptom este foarte acut. Am citit un exemplu pe care l-ati dat in presa, in care spuneati ca o mama nu mai putea simti nici macar mirosul pampersului plin al copilului ei.*

***Hendrik Streeck:** Exact! este vorba despre o asistenta medicala care apoi ne-a povestit cum s-a testat singura cu otet, sa vada daca mai simte mirosul, sfarsind prin a fi foarte mirata de acest simptom.*

La inceput, pe primul care ne-a descris simptomul acesta nici nu l-am luat prea in serios, gandindu-ne ca poate din cauza carantinei indelungate are aceste impresii si ca poate este doar ceva psiho-somatic.

Invitat: Va pot cumva intreba cand intervine de fapt acest simptom?

Hendrik Streeck: Din pacate, nu stim. Credem ca acest simptom apare catre sfarsitul bolii. Am aflat intre timp de alte cazuri in care alti nervi sunt afectati. Din Iran am aflat de un caz in care simptomul a mers catre urechi, persoana respectiva pierzandu-si auzul pentru o perioada scurta de timp.

Reporter: Perioada scurta de timp este un factor foarte important in acest caz. Deci auzul revine – aceasta pierdere a simturilor nu este definitiva.

Hendrik Streeck: Dar noi nu am studiat pierderea auzului, ci doar pe cea a mirosului si a gustului.

Reporter: Daca spuneti ca ati luat probe de peste tot, chiar si de pe pisici, ne intrebam atunci: unde sunt cei mai multi virusi? Este un subiect foarte important pentru foarte multi oameni, iar in acest caz primim mesaje care se bat cap in cap. Deci ce ne puteti spune?

Hendrik Streeck: Pisicile au fost foarte cooperante, toate au muscat betisorul cu care luam probe si s-au jucat cu el. Nicio pisica nu a iesit pozitiva cu Covid-19 la testare. **Ce a fost foarte interesant (si am descoperit asta sub conducerea celor din Departamentul de Igiena al Universitatii Bonn): am gasit virusi prezenti pe soneria de la usa, in toaleta, pe chiuveta. Dar am dus aceste probe in Laboratorul de Virusologie, unde am incercat sa cultivam acesti virusi si sa vedem daca acesti virusi din probe pot creste, daca virusul este infectios, si nu am reusit acest lucru. Asta inseamna ca, de fapt, pe probe am luat ARN (n.r. acid ribonucleic) de la virusi morti, dar in probele luate nu am gasit niciun virus viu.**

Reporter: Asta inseamna ca soneria, clanta, manerul cosului din supermarket, pisica, toate acestea nu reprezinta niciun pericol?

Hendrik Streeck: Da. In noul studiu pe care il pregatim si care este mult mai detaliat, in care studiem pe un esantion mult mai larg, vom putea spune mult mai exact unde se gaseste si unde nu se gaseste virusul. Dar pentru mine, personal, dupa rezultatele pe care le avem pana acum, inseamna ca o clanta de usa poate fi infectioasa doar daca cineva a tusit in palma si apoi a pus mana pe clanta usii, iar urmatoarea persoana a pus mana pe aceeaasi clanta.

Reporter: Ce inseamna dupa? Cat timp supravietuiesc virusii pe suprafata?

Hendrik Streeck: Un astfel de studiu temporal nu a fost efectuat inca, deci nu stim exact. Dar probele au fost recoltate intr-o casa in carantina unde traiau multi oameni infectati si cu potential mare de infectie. Si totusi nu am gasit niciun virus viu pe nicio suprafata!

Reporter: Mi se pare o stire foarte buna! Asta inseamna ca a pastra distanta si a ne spala pe maini este ceva ce ne ajuta foarte mult...

Hendrik Streeck: Sunt convins de asta si aici gasesc eu si problema discutiei noastre, pentru ca speculam foarte mult si discutam pe tot felul de ecuatii, iar in astfel de socoteli matematice este de ajuns ca unul dintre factori sa fie gresit, si toata socoteala se prabuseste ca un castel de nisip. Cred ca exact asta trebuie sa facem: sa adunam toate datele, astfel incat sa reusim sa avem probe si dovezi de netagaduit, pe baza lor putand sa dam atunci recomandari si sa luam decizii.

Reporter: Pot sa va intreb daca institutul Robert Koch a efectuat cercetari in Heisenberg – in aceasta zona carantinata unde are multe cazuri la dispozitie?

Hendrik Streeck: Nu, nu au efectuat astfel de cercetari. De altfel, m-a mirat foarte tare acest lucru. De altfel, de aceea in prima faza noi ne-am tinut deoparte. Ne-am gandit ca este o sarcina a institutiilor statului, tocmai pentru ca ei ne-au dat si noua diferite recomandari, legate de diagnostice: pe cine sa testam, pe cine sa nu testam... Si afland ca institutul Robert Koch nu face un astfel de studiu si nici nu se gandeste sa faca un astfel de studiu, am simtit efectiv ca este de datoria mea ca virusolog sa facem un astfel de studiu. Mi-am dat seama ca va fi infinit mai greu un astfel de studiu, avand in vedere gravitatea situatiei, dar un astfel de studiu trebuie facut, astfel incat sa gasim raspunsuri pentru politicieni, dar si pentru cetatenii de rand.

Reporter: Incerc sa citesc printre randuri. Doriti sa spuneti ca se iau decizii prea rapid, luam hotarari pe baza unor fapte ce nu sunt verificate? Si va mai intreb o data mai clar: vi se pare ca toata aceasta carantina (#statiincasa) s-a intamplat prea rapid? Credeti ca ne putem intreba daca a fost o decizie buna intr-adevar?

Hendrik Streeck: Da, intotdeauna dupa ce s-a intamplat ceva, putem spune: ar fi fost mai bine altfel... **Dar cum a fost, totul s-a intamplat intr-o perioada scurta de timp, in care s-au luat masuri una dupa alta... Nu mai sti exact cum a fost. Intai s-au interzis evenimentele mari, apoi s-au inchis scolile, apoi a venit ingradirea dreptului de a iesi din casa.**

Si vis-a-vis de aceasta ultima interdictie: am spus din capul locului ca ar trebui intai sa asteptam, sa vedem

ce se intampla... Virusul nu se supune niciunui politician, nu asculta de oameni, incat gata, de azi se opreste si nu mai infecteaza pe nimeni. Si mai mult decat atat: rezultatele a ceea ce decidem azi le putem vedea numai peste circa doua saptamani, astfel ca abia atunci putem, poate (nu stim inca sigur) vedea rezultatele primelor masuri luate. Dar trebuie sa ii lasam timp virusului, astfel incat sa putem vedea rezultate si pe termen lung. Astfel vom putea sa stabilim ce functioneaza si ce nu. La fel de gresit gasesc ca azi sa renuntam instantaneu la toate masurile luate si sa spunem ca totul a functionat. Ne aflam in aceasta situatie si cred ca trebuie sa vedem cum manevram virusul sau rata de infectare.

Reporter: Ce vreti sa spuneti? Ca ati fi lasat totul sa decurga normal (fara#stamacasa) sau ce ati fi facut? Pentru ca vedem exemplul Suediei – mi se pare o pista foarte interesanta despre care as dori sa vorbim. Pe de alta parte, avem tarile din sud-estul Asiei, care au incercat foarte-foarte rapid sa inteleaga unde sunt infectiile, unde merg oamenii, pe unde se plimba, au masurat si temperatura oamenilor de pe strada, i-au pus sa poarte masti etc. etc. Toate aceste tari au pus stapanire pe situatie relativ rapid. Trebuia sa procedam si noi la fel? Dumneavoastra ce masuri ati fi propus?

Hendrik Streeck: **Eu cred ca o metoda foarte buna a fost aceea a Coreei. Sa testeze. Sa testeze cat de mult pot. In momentul in care au gasit un grup, au limitat direct acel grup. Astfel, nu au inchis toata tara, ci doar au urmarit contactele si acolo au testat si au carantinat. Din punctul meu de vedere, aceasta a fost cea mai buna strategie, si o strategie care s-ar putea aplica si Germaniei, pentru ca am avea posibilitatile de a o face.**

Reporter: Vreti sa spuneti pentru ca avem posibilitatea de a testa?

Hendrik Streeck: Da! Pericolul acestui virus este ca atunci cand ajunge in spitale, camine de batrani (avem exemplele din Wolfsburg, Wurzburg sau in Italia)..

Reporter: Asta citesc si aud foarte des: italienii au inteles ca spitalele au fost adevarate focare de infectie, pentru ca la inceput nimeni nu a inteles exact ce are de facut.

Hendrik Streeck: **Exact astfel de lucruri trebuie sa ne preocupe: cum protejam populatia vulnerabila cat mai bine si cum putem stopa raspandirea in randul acestor oameni vulnerabili. De exemplu, ar fi de dorit ca tot personalul medical si de ingrijire sa fie testat o data la patru zile. Aceasta se poate face dupa metoda Pool – metoda inventata de nemti, metoda care se foloseste si la transfuziile de sange, precum si la testarea pentru HIV sau hepatita. Sunt metode cu care se ocupa zilnic atat virologii, cat si medicii care fac transfuzii de sange. Astfel de metode pot fi folosite si la protectia pe termen lung a caminelor, spitalelor, locurilor de ingrijire a pacientilor. Asupra unor astfel de idei trebuie sa ne aplecam si mai ales sa le dezvoltam, dar aici este nevoie de implicarea mai multor experti care sa lucreze impreuna, nu doar a unor experti.**

Reporter: Pentru ca spuneti ca este nevoie de mai multi, si nu doar de unii experti: pentru mine aceasta criza are o anumita figura, aceasta fiind figura virologului Drosten de la spitalul Charite din Berlin. Considerati ca este o greseala ca nu sunt adunate mai multe capete luminate sa lucreze impreuna, oameni cu specializari diferite (exact cum este Consiliul de etica din care face parte Merkel – consiliu initiat de cancelarul Schroeder)? Credeti ca este posibil ca acest mod de abordare sa fi fost mai bun?

Hendrik Streeck: Pe domnul Drosten il pretuiesc foarte mult, sunt urmasul sau si colegul sau si ii pretuiesc parerea. Nu fara motiv este conducatorul Centrului national de cercetare a virusilor Corona. Consider ca este indreptatit sa fie primul consultat in acest caz. Doar ca noi, virologii, lucram fiecare in mod diferit. Probabil ca si marele public observa asta... Domnul Drosten este foarte centrat pe virusi, el cerceteaza virusul si observa ce anume il face mai special, cum se schimba (de exemplu, cum a ajuns de la liliac la om) si cum se raspandeste. Munca mea ca virolog, de exemplu, presupune sa vad cum anume afecteaza acest virus corpul uman, cum reactioneaza sistemul imunitar, care este tabloul clinic al pacientului...

Deci ceea ce poate face domnul Drosten nu pot face eu atat de bine ca el, dar ce fac eu nu poate face domnul Drosten la fel de bine ca mine. Nu exista niciun fel de concurenta sau ceva de genul acesta, ci doar faptul ca avem specializari diferite si mi se pare trist ca din partea conducerii tarii s-a mers pe o abordare monotematica.

Invitat: S-ar putea face o masa rotunda cu toti virusologii sau un schimb de informatii cu expertii chinezi? Exista asa ceva?

Hendrik Streeck: Asa ceva nu exista, din pacate. Actiunile au fost pornite de BMBF (n.r. Ministerul pentru Educatie si Cercetare), era planuit sa fie o retea de cercetare mai mare, dar pana acum nu este.

Reporter: Este tardiv ceea ce se intampla? O spuneti si dumneavoastra (nu doar ca virusolog, ci o spuneti ca cetatean al acestei tari): ceea ce traим in aceste momente are o influenta extraordinara asupra vietii multor oameni, astfel incat trebuie foarte rapid sa ne gandim cum va merge mai departe toata aceasta poveste, pentru ca daca o mai ducem o vreme asa (#stamacasa), viata si lumea vor fi cu totul altfel cand in sfarsit vom putea iesi din case.

Hendrik Streeck: *In aceasta problema oscilez, pentru ca sunt virusolog, si sunt invitat in platou ca virusolog, si nu ca expert in economie sau etica, dar clar am si eu parerea mea, iar in inima mea este clar ca pot cantari si ma pot gandii ce inseamna anumite masuri pentru mine. Si chiar ca doctor, caci si medicii se preocupa de etica. Daca vorbesc ca cetatean, cred ca pentru fiecare este important. Daca vorbim de exemplu despre economie, este – cum spuneam – important pentru fiecare sa isi stabileasca propriile granite si limite. Si cred ca, de exemplu, in economie sunt limitat, nu pot da sfaturi pertinente. Dar cunoastem multi virusi, am lucrat cu multi virusi si stiu ce inseamna o interzicere a parasirii locuintei si cum se simt oamenii care trec prin asta. Am eu insumi prieteni care se intreaba daca vor mai avea un loc de munca sau prieteni care se intreaba daca isi vor mai putea plati chiria pe termen lung. Prin urmare, in comparatie cu alte epidemii si alti virusi pe care i-am avut, gasesc aceste masuri ca fiind drastice. Nu pot estima exact, dar mi-as fi dorit sa nu se fi luat imediat aceasta decizie (n.r. #stamacasa), sa nu se fi reactionat atat de dur, ci mai degraba sa ne fi gandit impreuna unde dorim sa ne indreptam.*

Limita noastra este limita capacitatii spitalelor, nicidecum numarul infectatilor. Nu am auzit insa din partea autoritatilor care este orientarea, directia in care mergem, care este scopul nostru. Sunt 1.000 de infectari pe zi prea mult? Sunt 100 de infectari pe zi prea mult? Este una singura prea mult? Sa controlam 100% infectarile nu putem, dar observ ca numaram tot timpul cate infectari noi apar.

Ar trebui sa ii ascultam pe medicii din terapiile intensive. Desigur ca avem o amanare temporala. Totusi, ei pot cel mai bine estima care masuri sunt potrivite si care nu.

Reporter: Deci ar trebui sa ne gandim la o strategie de iesire din criza?

Hendrik Streeck: Eu, personal, ca cetatean, consider ca este foarte important sa ne gandim la asta.

Reporter: Si eu. Dar cum ar arata aceasta iesire? Aceasta este marea intrebare. Cum iesim din asta?

Hendrik Streeck: **Exact de asta am initiat acest studiu: pentru a aduna probe, date, dovezi, sa stim cati au fost infectati, care este cu adevarat rata mortalitatii, sa vedem care sunt de fapt caile de infectare si sa incercam sa stopam caile de infectare, sa le evitam. Dar exista domenii unde masurile de izolare (n.r. #staiacasa) nu au sens, sau unde aceste masuri se pot usura. De exemplu, nu am gasit nicio infectare in saloanele de frizerie (coafor pentru doamne). Si totusi frizeriile sunt inchise...**

Reporter: Continuati! Ma intereseaza foarte mult. In magazine, de exemplu. Nu inteleg de ce in supermarketuri putem minimiza riscul. Oteleg ca oamenii ajuta ei insisi, pastreaza distanta, si totusi in magazinele cu haine nu putem minimiza acest risc. Asta nu am inteles pana acum. Dumneavoastra intelegeti?

Hendrik Streeck: **Eu, de exemplu, mi-am pus problema mastilor: oamenii nu mai pot comunica cu masca pe fata. De fapt, nu stim daca fara masca ne infectam sau nu. Mie mi se pare important, ca om de stiinta si virusolog, sa reflectam la ceea ce stim si ceea ce nu stim. De exemplu, stim destul de bine ca nu este vorba de o infectie prin atingere. Deci manerul de la usa, calculatorul, telefonul, le putem atinge – nu aceasta este calea de infectare. Stim insa ca daca, de exemplu, dansam lipiti unul de altul sau daca petrecem... lata: la petreceri au fost multe cazuri de infectare. Intre aceste puncte trebuie gasite nuantele: cand poate avea loc o infectare si cand nu. Iar aceasta abordare poate fi orientarea catre slabirea masurilor restrictive.**

Reporter: Inainte de a continua cu ceilalti invitati, revin asupra unei fraze pe care ati rostit-o: 'trebuie sa-i lasam virusului un pic de timp'. Credeti ca asta face Suedia acum? Ei au ales alt drum si fac apel la raspunderea fiecaruia. Ce face de fapt Suedia?

Hendrik Streeck: **Cred ca Suedia este curajoasa, in comparatie cu masurile drastice luate de alte tari, dar, din punctul meu de vedere, chiar nu este gresit cum procedeaza, pentru ca acum stim cum actioneaza virusul, petrecand timp si apropiere cu o persoana infectata. Deci cand suntem foarte aproape unii de altii si discutam si ne sar mici picaturi de saliva din gura, atunci se poate ajunge la o infectare. Astfel, Suedia cere cetatenilor sa pastreze distanta, sa nu formeze grupuri mari, dar viata normala de zi cu zi isi urmeaza cursul! Si apeleaza atat la igiena mainilor, cat si la protectie reciproca: atunci cand cineva se simte bolnav, ramane acasa. Nu stiu exact ce se va intampla si cum se va dezvolta situatia in Suedia.**

Reporter: Aveti cifre de acolo?

Hendrik Streeck: **Nu am cifre in acest moment – sunt lucruri care se intampla chiar acum. Nu pot spune cu siguranta daca cifrele vor merge in sus sau in jos. Astfel de estimari nu le poate face niciun virolog, dar, din punctul meu de vedere, nu mi se pare deplasat ce fac suedezii”.**

